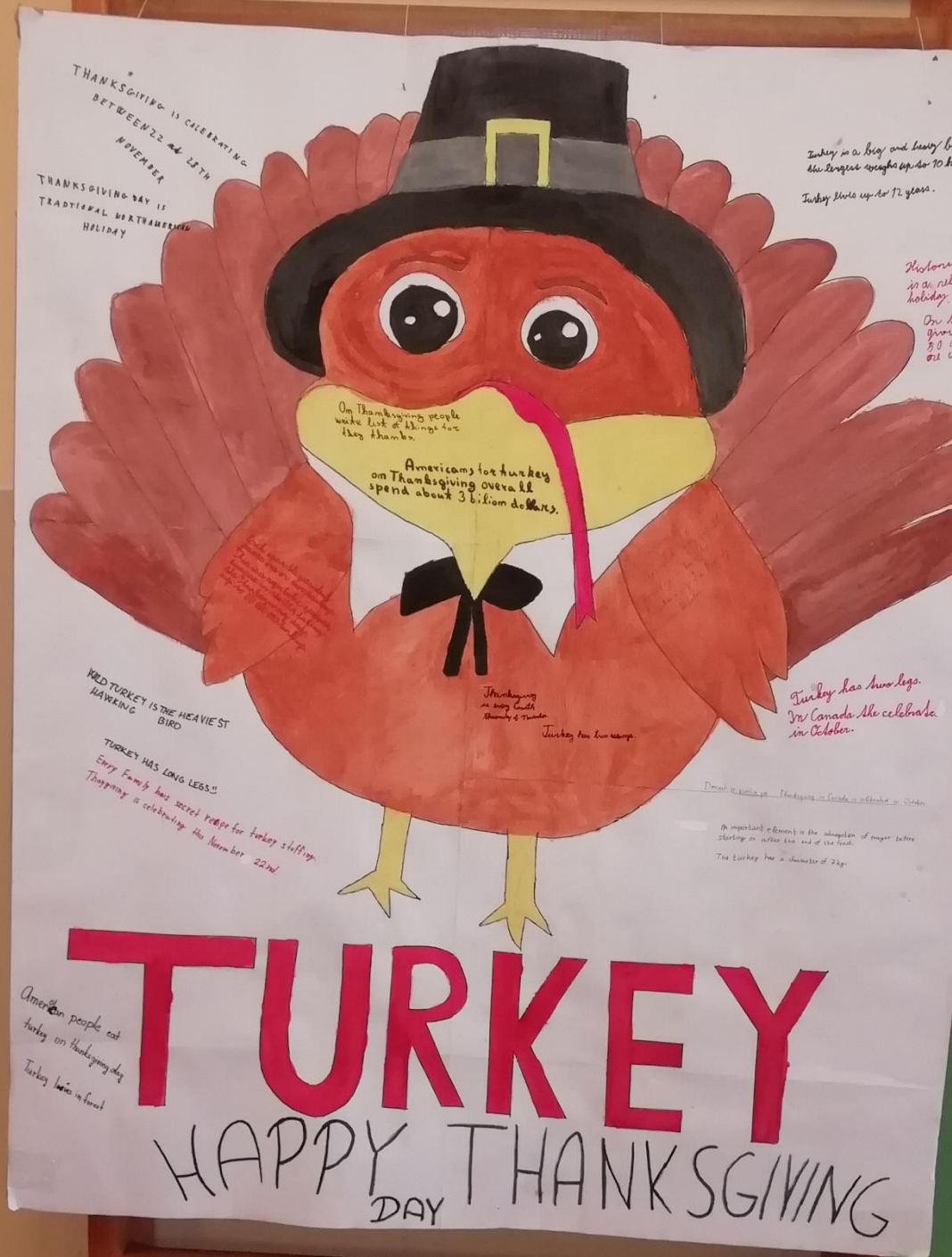


ZŠ II NEWS



PODZIM 2018

Vítání prvňáčků

V pondělí 3. září 2018 jsme na pracovišti Sušilova přivítali nové školáky. Všem prvňáčkům, jejich rodičům i paním učitelkám přejeme hodně pěkných společných zážitků.



Seznamovací party ve školní družině

Ve čtvrtek 20. září se v každém oddělení naší družiny konala seznamovací party. Nový školní rok nám začal a s ním přibýly i nové děti, které začaly navštěvovat školní družinu. Každé oddělení mělo pro děti nachystanou činnost.

Děti si mohly procházet jednotlivá oddělení a poznat tak nové kamarády, zasoutěžit si a pobavit se. Seznamovací party nebyla

určena jenom školním dětem, do činností se zapojily také studentky Střední pedagogické školy v Boskovicích. Ty budou naši družinu navštěvovat po dobu celého školního roku. Party byla obohacena i malým občerstvením. Všem, kteří si našli nové kamarády, přejeme spoustu veselých zážitků a pohodový pobyt v družině.

Vychovatelky ŠD



Mezinárodní den neslyšících

Datem 23. září si připomínáme Mezinárodní den neslyšících. Cílem je upoutat pozornost veřejnosti na ztížené podmínky neslyšících. Ti musí denně překonávat spoustu překážek. A o jaké překážky jde? Tak to už nám přišla v úterý 25. září do družiny povykládat paní Čížková společně s tlumočnicí.

V úvodu nás seznámila, co je

vlastně sluchové postižení a jaké druhy máme. Poté už jsme si začali vykládat o životě a překážkách, které se u neslyšících vyskytují. Ukázala nám pomůcky, díky kterým je život snazší. Také jsme si vyzkoušeli hru pro neslyšící a naučili se znakovou řeč barvy.

Povídání bylo velmi zajímavé a pro děti jistě přínosné.



Laser game aréna

Ve dnech 2. až 4. října jsme se školní družinou navštívili Laser arénu v Boskovicích. V aréně se vystřídala všechna oddělení družin.

Užili jsme si společné zábavy a víme, že jedna hra nestačí. Proto se budeme těšit na příští návštěvu arény.



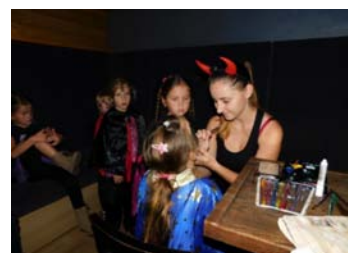
Halloweenská diskotéka

Ve čtvrtek 25. října pořádala školní družina, pracoviště Sušilova, halloweenskou diskotéku v místním klubu Jízdárna. Děti si celé odpoledne užívaly velké množství soutěží a tanečků.

Měly možnost nechat si namaľovat obličej či nabarvit vlasy. Celkovou strašidelnou atmosféru pod-

trhovala výzdoba, na které se děti aktivně podílely.

Nejlepší masky byly oceněny dárkovými balíčky, ale ani ostatní děti nebyly bez dárčku. Strašidelné odpoledne velmi rychle uteklo a děti si zábavu užily maximálně. Velké díky patří rodičům dětí a klubu Jízdárna za podporu a profesionální přístup.



Výsledky sběru papíru

Pořadí	Třída	Počet kg papíru
1.	9. C	3 020 kg
2.	5. C	1 588 kg
3.	2. D	1 338 kg
4.	7. D	1 246 kg
5.	3. D	1 142 kg
6.	2. E	1 035 kg
7.	5. D	1 033 kg
8.	7. C	1 027 kg
9.	9. D	966 kg
10.	4. D	919 kg
11.	8. C	870 kg
12.	3. E	839 kg
13.	4. C	808 kg
14.	1. D	699 kg
15.	6. D	683 kg
16.	Družina	583 kg
17.	1. E	534 kg
18.	8. D	489 kg
19.	6. C	471 kg
20.	Uč. a ost.	322 kg
21.	6. E	217 kg

Aktivity k oslavě 100. výročí vzniku ČSR

Žáci naší školy stě výročí vzniku ČSR oslavili různými projekty. Ve vyučovacích hodinách si vyprávěli o založení republiky, o prezidentu T. G. Masarykovi, připomněli si státní symboly, promítali výuková videa, zpívali české písničky, malovali obrázky, donesli výstřížky, tvořili nástěnky a plakáty, doplňovali pracovní listy, plnili projektové úkoly. Čtvrtáci navštívili jeskyně v Rudce u Kunštátu.



Móda první republiky



Kvíz: První republika

Zakroužkuj správnou odpověď:

1. První československý prezident se narodil:

- a) v Praze.
- b) ve Vídni.
- c) v Hodoníně.

2. Masaryk se vyučil:

- a) kovářem.
- b) ševcem.
- c) mlynářem.

3. Jeho manželka se jmenovala:

- a) Alice Masaryková.
- b) Charlotta Garrigue.
- c) Olga Benešová.

4. Masaryk byl prezidentem zvolen celkem:

- a) dvakrát.
- b) třikrát.
- c) čtyřikrát.

5. Jeho oblíbeným koněm byl:

- a) Šemík.
- b) Hektor.
- c) Jurášek.

6. Masaryk byl obvykle nazýván:

- a) tatičkem.
- b) strýčkem.
- c) dědečkem.

7. Jeho nejoblíbenější píseň prý byla:

- a) Rodné údolí.
- b) Na tom pražském mostě.
- c) Ach synku, synku.

8. Československá republika vznikla:

- a) 15. března 1939.
- b) 28. října 1918.
- c) 29. září 1938.

9. ČSR se skládala ze:

- a) čtyř zemí.
- b) dvou zemí.
- c) tří zemí.

10. Zakroužkuj nepravdivou odpověď:

- a) Bylo více vzájemné úcty, slušnosti a zdvořilosti.
- b) Lidé si vážili vzdělání.
- c) Všechny ženy chodily do práce.

11. Roku 1918 byla zavedena mince:

- a) koruna československá.
- b) koruna rakousko - uherská.
- c) koruna protektorátní.

12. Na vlajce ČSR od roku 1918 do roku 1920 byly barvy:

- a) bílá, červená, modrá.
- b) bílá, červená.
- c) bílá, červená, zlatá.

13. Na vlajce ČSR od roku 1920 a pak od roku 1992 byly barvy:

- a) bílá, červená, zlatá.
- b) bílá, červená.
- c) bílá, červená, modrá.

14. Za první republiky byla zavedena pracovní doba:

- a) dvanáctihodinová.
- b) šestihodinová.
- c) osmihodinová.

15. V březnu 1939 vzniklo zřízení:

- a) Protektorát Čechy a Morava.
- b) Československá republika.
- c) Česká republika.

Správné řešení: 1c, 2a, 3b, 4c, 5b, 6a, 7c, 8b, 9a, 10c, 11a, 12b, 13c, 14c, 15a.

Tvorba žáků 1. stupně





Oslava 100. výročí vzniku ČSR ve školní družině

Během celodružinové akce „Bojovka po škole“ jsme se připojili k oslavám 100. výročí od založení Československa. Akce probíhala na pracovišti Sušilova.

Děti byly rozděleny do malých skupinek, ve kterých postupně chodily po stanovištích a plnily dané úkoly. Stanoviště byla rozmístěna v celém objektu školní budovy. Děti si vyzkoušely nejen své dovednosti, ale i vědomosti. Musely například poskládat vlajku prezidenta, kdy jednotlivé dílky byly schovány v pro-

storu nebo přiřadit významné stavby k jednotlivým městům či se zvládnout obléci jako v době před sto lety. Své pohybové dovednosti si vyzkoušely při výstupu na Sněžku, který se skládal z překážkové dráhy.

Za splnění úkolu získaly děti tajné indicie, které musely předat na dalším stanovišti. Po úspěšném zvládnutí celé trasy vyluštily děti tajenku jen díky indiciím a získaly tak sladký poklad. Volný čas při čekání na startu si děti mohly vyplnit tématem Večerníček, který je

typicky českým pořadem. Děti měly možnost poskládat si večerníčkovou čepici, přiřadit pohádkové dvojice,

zahrát si večerníčkové puzzle či pexeso. Celé odpoledne jsme si užívali a moc se bavili.



Thanksgiving Day

Den díkůvzdání je tradiční severoamerický svátek a letos připadl na čtvrtek 22. listopadu 2018. Při tomto svátku se sejde celá rodina a na sto-

le nesmí chybět krocan s nádivkou a také dýňový koláč. Žáci prvního i druhého stupně téma zpracovali v jednotlivých projektech.





Nejlepší hráči Dobble



V týdnu od 5. do 9. listopadu probíhala celodružinová soutěž „O nejlepšího hráče ve hře Dobble“. Do soutěže se zapojily děti ze všech oddělení naší školní družiny. Celý týden se s maximálním nasazením soutěžilo a děti jednotlivě postupovaly do dalších kol. Nejlepšími

hráči se nakonec stala trojice Sabina Dostálová, Vojtěch Štumpa a Dominik Dostál.

Děti dostaly dárkové balíčky a ostatní účastníci soutěže se mohli radovat ze sladké odměny. Celý týden jsme si užili v soutěživé a velmi napínavé atmosféře.



Slavnostní předávání slabikářů

V pátek 23. listopadu paní knihovnice měly pro děti připravené povídání o skřítcích. Děti se od nich také dozvěděly, jak zacházet

s knížkami, aby se neponičily nebo neumazaly. Poté si každý prvňáček šel pro svůj slabikář.



Dětská duše a jídlo, obezita

Obecnou příčinou dětské obezity může být nedostatek pohybu a nezdravé stravování. Zatímco nedostatek pohybu se jeví jako jasně definovaná kategorie, u nezdravého stravování je to složitější. Ať má obezita jakoukoliv příčinu, zanechává následky v psychice dítěte a často ovlivní sebehodnocení jedince na celý život.

Ale věnujme se příčinám nadměrné či nezdravé konzumace jídla:

- ⇨ jídlem se kompenzuje stres, vztek, strach a obavy, snížení úzkosti...
- ⇨ jídlo je používáno jako odměna (za dobře zpracovaný požadavek, za vysvědčení, za výkon...),
- ⇨ jídlo jako způsob získávání náklonnosti (podstrčím sladkosti a získám náklonnost dítěte),

⇨ jídlo jako požitek z jeho chuti (dortíčky, „kokina“, brambůrky, mastné a tučné...),

⇨ v neposlední řadě - zajídání nudy.

Řešení???

⇨ nepoužívat jídlo jako kompenzaci negativních emocí,

⇨ změna životního stylu,

⇨ vypěstování správných stravovacích návyků (snídaně, svačinka..., pitný režim),

⇨ společné stolování, nenakládat si velké porce a pomalé jedení,

⇨ vybírat si kvalitnější potraviny,

⇨ věnovat se pohybovým aktivitám.

POZOR!!!

„Obézní děti se často nemají rády a snaží se najít potěšení a radost v jídle“.

Povídání se speciální pedagožkou Táňou Martínkovou

Mgr. et Mgr. Táňa Martínková pracuje na naší škole jako speciální pedagog.

Jaká je náplň Vaší práce?

Moje práce je rozdělena do tří oblastí. Tou první oblastí je práce s dětmi ve škole. V rámci předmětů speciálně pedagogické péče nebo pedagogické intervence s dětmi rozvíjím funkce, na jejichž základě se pak děti učí číst, psát, počítat, vůbec učit se. Jsou to zrakové vnímání, sluchové vnímání, rozvoj prostorové představivosti, pravolevé orientace, rozvoj jemné motoriky a grafomotoriky, také rozvoj paměti a koncentrace pozornosti. Velkou část pozornosti se snažím zaměřovat na čtení a práci s textem. Se staršími dětmi pracuji s delšími texty a učím děti vyhledávat důležité informace a pojmy, umět si vytvořit zjednodušenou osnovu – takže se vlastně učíme učit. Využívám hry a tvoříme si s dětmi různé mnemotechnické pomůcky, aby si pravidla lépe zapamatovaly.

Kromě toho ještě pracuji s některými třídami, kde se snažime zmapovat sociální vztahy a fungování kolektivu v rámci třídních kolektivů.

Druhou oblastí mé pracovní náplně je potom metodická podpora pedagogům. V praxi to znamená, že pomáhám učitelům s vytipováním dětí se speciálními vzdělávacími potřebami a nastavením podpůrných opatření. Řešíme, zda je potřeba poslat dítě na vyšetření do pedagogicko-psychologické poradny, pomáhám se zpracováním plánu pedagogické podpory, individuálního vzdělávacího plánu.

Třetí pomyslým okruhem mé pracovní náplně je administrativa –

vedení dokumentace dětí se speciálními vzdělávacími potřebami, zprostředkování kontaktů se školskými poradenskými zařízeními, předávání potřebných informací, zprostředkování metodických návštěv z těchto zařízení.

Jaké metody se Vám osvědčily při práci se žákem ve škole?

Metody využívám různé a nemohu říci, že by se některé osvědčily nebo neosvědčily. Důležité je správně je na děti „aplikovat“ a správně je „načasovat“ – pokud vidím, že dítě na danou úroveň úkolu nestačí, jdeme od toho pryč, podaří se to přistě.

Mnohem důležitější než použití určitých metod je podle mě přístup k dětem. Děti do těchto téměř individuálních hodin chodí velmi rády. Vždy se jich na úvod ptám, jak se mají, co prožily nového, co mi chtějí říct. V mnoha případech jsou děti „nevypovídáné“ a jsou rády, že se někdo zajímá o jejich zážitky. Často jsou děti tvůrci náplně naší hodiny, především starší děti – když řeknou, že jim nejde nějaké učivo a mají psát test, zaměříme se na to – děti jsou maximálně motivované a já mám radost, že jim můžu pomoci s překonáním pro ně těžké překážky.

Co se týče těch metod, mám takové pravidlo, že střídáme jednotlivé smysly – když dítě čte, zapojuje zrak, tak poté zařadím činnost na zapojení sluchu – třeba jen poslouchá, co čtu já, a poté reprodukuje přečtené – samostatně mluví. Vždy se snažím citlivě reagovat na únavu

děti a činnosti vystřídat, případně úplně změnit. Stalo se mi teď zrovna, že pátou vyučovací hodinu přišla skupina třetáčků, začali jsme plnit úkol a viděla jsem, že to vůbec nejde... Tak jsem se jich ptala, co se děje, že minule jim to šlo pěkně od ruky. Děti mi řekly, že psaly čtvrtletní práci z češtiny a že jsou z toho „fakt unaveni“. Tak jsme všeho nechali a šli si číst pohádku, protože opravdu nemělo cenu to lámat přes koleno, a děti, aniž si to uvědomovaly, se posloucháním čteného textu zase učitely – např. koncentrovat svou pozornost.

Na co by se měli žáci zaměřit při domácí přípravě na vyučování?

Domácí příprava na vyučování souvisí s celkovým režimem dne. Musíme si přiznat, že v současné době to nemají děti opravdu lehké (v porovnání s naším dětstvím). Prvním úskalím je opravdu velmi široká nabídka volnočasových aktivit, které jsou dnes nabízeny. My dospělí – rodiče – bychom měli mít na paměti, že nejenom nedostatek, ale stejně tak i nadbytek podnětů dětem neprospívá, ale škodí. Jsou to mnohé případy, kdy vám rodiče řeknou, že vlastně nemají na psaní úkolů čas, protože dítě střídá jeden kroužek za druhým. Každé dítě je samozřejmě jiné, takže je potřeba zhodnotit situaci v rodině a naplánovat si týden tak, abychom přípravu do školy zvládali bez stresu.

V souvislosti s režimem dne bych ještě ráda upozornila na potřebu

bu dostatku spánku především u mladších školních dětí. To, v kolik jde dítě večer spát, je zase v rukou nás - rodičů.

Domácí příprava na vyučování začíná v první třídě základní školy. V tomto věku to dítě nezvládne samo. Velmi důležití jsme zase my – rodiče, jednak jako vzor a jednak jako opora pro dítě. Jsme to my, kdo naučí dítě to, že si každý den zkontroluje aktovku, pouzdro, všechny sešity a napíše úkoly. Je na to potřeba čas a klid. Věřím, že když to takto funguje od první třídy, brzy to děti zvládnou samostatně.

U starších dětí je potřeba umět plánovat a práci si rozdělit. Pokud se mám učit na velkou písemku, musím si promyslet, kdy začnu, a nespolehat jen na jeden poslední den před testem. Důležité je naučit se pracovat s textem a umět z něj „vytáhnout“ důležité body. Někdy je potřeba se opravdu „memoricky nadrtit“ například slovička do cizího jazyka nebo značky chemických prvků – tam je to potom o důslednosti a trpělivosti. Každý by si měl vyzkoušet, jaký učební styl mu vyhovuje – někdo se může učit jediň sám, někdo se učí s kamarádem či sourozencem, potřebuje společnost a současně si o učivu s někým povídat. Někomu vyhovuje se učit večer, jinému ráno či odpoledne. Někdo si to, co se učí, píše na papír, čímž si vědomosti lépe fixuje... Těch možností a stylů je nepřeberné množství, jen je potřeba se zamyslet, věnovat tomu svůj čas a vybrat si ten vyhovující.

Děkujeme za rozhovor.



Krabice od bot v 3. E

My, žáci 3. E, jsme se rozhodli, že bychom letos na Vánoce rádi udělali radost někomu, kdo nemá v životě tolik štěstí či lásky jako my. Zapojili jsme se proto do projektu Krabice od bot.

Cílem naší třídy bylo naplnit dvě krabice - jednu pro chlapce a druhou pro dívky našeho věku. Někteří z nás darovali svoje hračky a knížky, jiní ze svých úspor koupili potřeby do školy či jen tak nějakou drobnost pro radost. Obě krabice se nám po týdnu zcela zaplnily a my je odevzdali na sběrné místo. Víme, že často je tato „krabice“ tím jediným dárkem, které dítě na Vánoce dostane. Proto jsme dárky vybírali s velkou láskou a doufáme, že udělají radost.

Už teď se těšíme na příští rok!



Adaptační výlet 8. C a 8. D

Dne 4. září 2018 se konal adaptační výlet 8. D a 8. C. Jeli jsme vlakem do Brna a pak tramvají k přehradě. Po přehradě jsme se vydali parníkem k hradu Veveří. U hradu jsme se vyfotili a odpočinuli si. Poté

jsme se rozdělili do dvou skupinek. První se šla podívat na výstavu Tajemství hradního sklepení. Druhá skupina zůstala a odpočívala v místním občerstvení. Parníkem jsme se vrátili do přístavu a vydali se na cestu domů.

Za adaptační výlet jsme rádi, protože se díky němu krásně naladíme na nový školní rok. Výlet se mi moc líbil, i když nám ze začátku přišlo. *Natálie Maráková, 8. D*



Poznáváme naše sousedy

Tento školní rok nás, osmé třídy 8. C a 8. D, čeká projekt Děti Evropy. Vybrali jsme si Maďarsko a Slovensko. Aby náš projekt byl pro nás co nejvíce poučný, do těchto zemí jsme se rozhodli vycestovat.

Před odjezdem na dobrodružnou výpravu probíhaly pečlivě přípravy a také nám paní učitelka Tesařová vytvořila o Budapešti prezentaci, a jelikož tam byla, tak měla plno zajímavých zkušeností, o které se s námi ráda podělila.

Sraz byl 18. 10. v pět hodin ráno u zastávky autobusu na Sušilce. Po přivítání se s paními učitelkami a spolužáky jsme nastoupili do připraveného autobusu, kde na nás čekal pan průvodce, který nám rozdál kvíz, který jsme po dobu výletu vyplňovali.

Po příjezdu do hlavního města Maďarska jsme se prošli po nejza-

jímavějších místech historickými částmi měst Budín a Pešť a zhlédli nejkrásnější místa maďarské metropole. V odpoledních hodinách jsme navštívili vyhlášenou tržnici Vásárscarnok, kde byla možnost zakoupení různých suvenýrů. K večeru jsme navštívili náměstí Hrdinů, kde hlavní dominantou je Památník Tisíciletí. Náměstí bylo krásně osvětlené. Poté jsme odjeli na hotel Rila, kde pro nás byla připravena výborná večeře - typické maďarské jídlo řízek s rýží.

Druhý den ráno po snídani jsme odjeli do největšího maďarského skanzenu Szentendre. Po prohlídce skanzenu jsme odjeli do Bratislavy. Zde jsme si prohlédli historické centrum, kde jsme nevynechali Pálfiho palác, Michalskou bránu, korunní kostel Sv. Michala, Slovenské

divadlo a Primaciální palác, který je sídlem primátora města Bratislavy. Velmi se mi líbila socha zvaná Čumil, představuje muže sledujícího okolí z kanálu. Ve večerních hodinách jsme se vrátili zpět domů.

Tuto exkurzi nám pomohla organizovat místní cestovní kancelář Slunce a sníh, po organizační stránce vše klaplo, a proto bychom chtěli paní Vítkové touto cestou ještě jednou poděkovat. Poděkování si určitě zaslouží i náš pan ředitel Ochmanský, že nám takovou krásnou akci umožnil, a naše třídní učitelky a v neposlední řadě skvělý pan řidič.

Teď nás čeká příprava prezentace o těchto zemích, kterou bychom rádi předvedli především našim rodičům jako výraz díků za podporu při naší cestě za vzděláním.

Veronika Hořavová, 8. C



Výstava Židé v Gulagu

Dne 16. listopadu jsme se s naší třídou 8. C v hodině výchova k občanství byli podívat do Židovského obecního domu na výstavu Židé v Gulagu. Pan Nikola Král nás uvítal a povídal nám o minulosti toho domu, pekárny a bytu rabína, který se nachází uvnitř.

Dozvěděli jsme se, že tento dům shořel při katastrofálním požáru ghetta roku 1823. Nová budova vznikla podle plánu Matyase Flocha roku 1826 v empírovém slohu. Poté jsme si prošli stálou expozicí o židovské kultuře a pak si přečetli osudy Židů z Gulagu, které byly velmi srdcervoucí.

Výstava byla poučná a už se těšíme na další.

Gabriela Michálková, 8. C





9. C v IQLANDII

24. října jsme jeli do IQLANDIE v Liberci a při této příležitosti jsme navštívili i aquapark.

Před odjezdem od školy většina zmkla a v autobuse se usušit za jízdy nebylo lehké. Cesta trvala asi 4 hodiny. Když jsme přijeli, mohli jsme si vybrat, jestli chceme do aquaparku nebo jít na jiné atrakce.

Hodně nás si vybralo aquapark.

Když jsme zjistili, že je tam sušička na plavky, tak jsme si do ní dali boty a kupodivu se nerozbila. Pak jsme šli do bazénu. Byly tam tobogány různé prudkosti a taky jeden, ve kterém se svítilo, ale jak jsme se dostali za zatáčku, nic jsme neviděli, protože tam byla tma a světla nikde. Taky jsme si mohli sednout do vířivky.

Poté jsme zamířili jsme do

IQLANDIE. Prošli jsme si čtyři patra různý pokusů. Byly velmi zajímavé. Taky mě zaujalo, že tam byla místnost zařízená jako byt, ale celá zatemněná a nic v ní nebylo vidět. Byla to ukázka života slepce. Já se tam přerazila desetkrát o něco, co si myslím, že byl stůl. Po dalších čtyřech hodinách jsme dojeli domů.

Adéla Šebková 9. C

Tip na indoorovou aktivitu



Squash – hra za každého počasí

Podobá se tenisu, ale liší se třeba tím, že:

- ⇨ Hraje se v uzavřené místnosti.
- ⇨ Používají se speciální rakety.
- ⇨ Je jiný míček. U tenisu je málo skákavý míček lepší pro začátečníky, ale u squashe je to opačně.
- ⇨ Nemá cenu se učit pravidla, protože se netrefíte tam, kam chcete.
- ⇨ Nevypláci se trefovat do protihráče.
- ⇨ Hraje se o zeď.

Squash můžete hrát např. na modré věži v Boskovicích nebo v Blansku.

Adéla Šebková 9. C



Muzikálové představení BIG – VELKÝ!

Dne 8. listopadu 2018 se naše škola Sušilova vydala do Městského divadla v Brně na muzikálové představení Big.

Tento příběh je o dvanáctiletém chlapci Joshu Baskinovi, který si přeje být velký a to kvůli starší dívce do které je zamilovaný. Na pouti u nich ve městě Josh objeví kouzelný automat a tam si přeje být velký. Druhý den ráno se probudí jako dospělý muž. Jeho rodiče ho nepoznají a pomalu ani jeho nejlepší kamarád Billy, ale díky jejich společnému pozdravu ho pozná. Aby Josh přežil v dospěláckém těle, musel si najít práci. Když šel Josh kolem oblíbeného hračkařství a koukal se na nové hračky, zeptal se ho majitel, co si myslí o jedné z hraček, která má být hitem letošních Vánoc. Josh mu na to řekl upřímný názor, ale majitel se to líbilo, a tak ho v hračkařství zaměstnal. Dal mu kancelář, byt, vše, co by si dospělý muž vždy

přál. Josh si to začal užívat a dokonce si našel i holku. Postupem času se Josh začal chovat jako opravdový dospělák. Začal zapomínat i na Billyho, který mu chtěl pomoci se vrátit zpátky do dětství.

Jednoho dne šel Josh na přátelskou večeři k přátelům své přítelkyně. Během času stráveného na večeři si Josh začal uvědomovat, že se do tohoto světa nehodí a že chce být zase malý kluk. Šel tedy za Billym a požádal ho o pomoc. Spolu s Billym našli kouzelný automat a přál si být opět dítětem. Když se Josh vrátil opět do původního těla, jeho život běžel tak jako dřív a on moc dobře věděl, že být dítětem je to nejlepší.

Měli jsme i tu možnost se jít podívat do zákulisí na podium a na orchestr. Potkali jsme dokonce i herce, který hrál Billyho. V představení hrálo konkrétně 28 dětí. Moc se nám to líbilo a určitě doporučujeme.

Natálie Příbylová, 8. C

Výtvarná soutěž Vytvoř si svůj komiks

Ve středu 14. listopadu uspořádalo gymnázium Jevíčko pro žáky 8. a 9. tříd literárně-výtvarnou soutěž Vytvoř si svůj komiks s podtématem bajka. Této soutěže se zúčastnili také žáci naší školy, kteří stejně jako v loňském roce obsadili stupně vítězů. V tomto čísle vám nabízíme reakce letošních účastníků soutěže.

Začali jsme pracovat hned po zahájení soutěže v 8 hodin a postupně kolem poledne jsme své práce dokončovali. Během kreslení si pro nás žáci gymnázia připravili i malé občerstvení. Ve 13 hodin proběhlo vyhlášení nejlepších komiksů. Z naší školy se umístila na prvním místě Adéla Cecavová z 9. C a třetí místo si odnesla Martina Lukešová z 8. C. Všichni soutěžící dostali pamětní list a malé upomínkové předměty.

Nela Hájková, Adéla Opálková, 9. D

Jelo nás celkem devět, tři holky z 8. C, dvě holky z 9. C, čtyři holky z 9. D a samozřejmě paní učitelka Hošková. Začínali jsme asi ve čtvrt na devět. Na kreslení jsme měli čtyři hodiny. Může se zdát, že je to moc, ale sotva jsme to stíhali. Končili jsme ve dvanáct, vyhlášení bylo až v jednu, takže jsme měli hodinu pauzu.

S paní učitelkou Hoškovou jsme šly na náměstí koupit si jídlo. Vyhlášovaly se tři nejlepší výkresy a nejoriginálnější komiks. Na památku každý dostal pamětní list, propisku a placku. Z naší školy se umístila na 3. místě Martina Lukešová a na 1. místě Adéla Cecavová. Ceny byly: 1. místo – tablet od Iget, 2. místo Powerbanka a 3. místo knížka Divka, která upíjela měsíc.

Martina Lukešová, 8. C



Vzhůru, máme svůj vlastní stát. Boskovický okres v 1. republice

Dne 26. října šla třída 8. C do muzea na výstavu o vzniku Československé republiky. Výstava k 100. výročí vzniku samostatného státu byla zaměřena především na region Boskovicka v rozsahu bývalého soudního okresu Boskovice, od období poloviny 19. století do konce První republiky.

Přiblížila dění v regionu se zaměřením na národní emancipaci a rozvoj občanské společnosti, situaci bezprostředně před vyhlášením republiky, průběh událostí po 28. říjnu 1918 a následně život v regionu v období První republiky z různých

pohledů a témat.

V muzeu mě zaujala například šavle rakouských důstojníků, cínová soška Josefa I., volební plakát, vlajka Sokolů, stará mapa boskovického okresu, různé pozvánky do divadel, obraz, na kterém byl zachycen 1. prezident Československé republiky T. G. Masaryk na návštěvě Boskovic

Zakoupili jsme si tam i komiks o vzniku první republiky, který nám visí na nástěnce ve třídě. Všem se to v muzeu líbilo a doufáme, že tam půjdeme zas.

Daniel Navrátil, 8. C



Autorské čtení

Dne 29. listopadu 2018 proběhlo v hodině českého jazyka ve třídě 6. C autorské čtení. Kdo si rád doma píše příběhy nebo básně, může je ostatním představit. Svou tvorbu se spolužákům rozhodla předvést Emma Termerová a přečetla první kapitolu své prózy a Alexandr Řehořek, který přednesl svou báseň Kotě v botě. Kdo bude další?

Kapitola první:

Jako pes a kočka

Emma Termerová

Loď organizovaného gangu jménem Narcis se blížila k neobydlené planetě Tatri. Na lodi panovalo smrtelné ticho. Pro obyvatele lodi byla noc. Jenom dva hlavní piloti byli vzhůru a řídili obřího titána.

Uličky lodi byly prázdné. Pokoje posádky byly zamčené, aby je nikdo nerušil od spánku, kterého bylo potřeba.

Jen z pár pokojů se ozýval šepot. Většinou to byli mladší členové Narcisu, kteří celou noc proseděli u počítače nebo s přáteli celou noc propovídali.

Z pokoje mladého Jacka Stona přezdívaného díky jeho úspěchům při lovu velké kořisti Hunter, se sice nezývaly hlasy, ale mladík i přesto ponocoval a nezavřel oči, aby si aspoň na chvíli odpočinul.

Seděl na své tvrdé posteli a hladil svou věrnou fenku Bone. Byl to vysoký štíhlý mladík s kaštanově hnědými vlasy a se zářivými zelenými očima. Fena mu ležela na nohách s hlavou položenou na jeho stehně. Srst měla bílou, krátkou a hebkou. Na zádech měla velkou černou skvrnu a tlapky měla černé stejně jako špičky uší.

Jack jí hladil po zádech a při tom přemýšlel nad akcí, která ho následující den čekala. Podíval se z kruhového okna v jeho pokoji. Planeta Tatri se zdála být blízko, ale přes to byla stále několik desítek kilometrů vzdálená od Narciské lodi a její posádky. Loď tuhle dálku dokázala za několik málo minut překonat.

Tato vospělá technika Jacka udivovala, ale on se spokojil se svou lodí a tím že dokáže rozeznat počítač od monitoru. Bylo to jiné než na Zemi, kde se narodil, dvanáct let tam i vyrůstal a žil se svou rodinou, než je osud rozdělil a on se dostal pod křídla velitele Narcisu jménem Jorden. Jeho dětství bylo těžké a po dovršení věku dospělosti se stal ještě těžším.

Jack si upravil polštář, o který se opíral, aby se mu líp sedělo. Bone zvedla hlavu, zívla si, podívala se na Jacka a posadila se. Vyrusil jí při tom ze spánku, který ona na rozdíl od něj vyhledávala, a když se našla příležitost, kdy si mohla odpočinout a zavřít na chvíli oči, vřele fena přivírala.

Seskočila z postele a zamířila k dece na druhé straně pokoje, kde spala nebo odpočívala, když jí Jack

netahal bůhví kam. Několikrát se otočila na místě, lehla si do klubička, zavřela oči a ponořila se do říše snu.

Jack se usmál, oddychl si, podíval se do nezajímavého stropu, prohrábl si rozčuchané vlasy a na několik chvil zavřel oči. Soustředil se jen na zvuky kolem něj. Slyšel jen svojí věrnou fenku Bone oddychovat. Tyhle chvíle se zdály být nekonečné a mladíkovi se zdálo, že na posteli sedí už věčně. Ve skutečnosti tam seděl jen pouhých několik minut.

Náhle se ozvala rána, která přerušila ticho panující na lodi. V tu chvíli se na Narciské lodi po několika dlouhých, nezáživých hodinách probudil život. Po chodbách se začaly rozléhat hlasy vyrušených členů Narcisu ze spánku, dupání nebo štěkot psů, kteří se lekli rány.

I doteď unuděný a unavený Jack byl na nohou. Fena v rohu pokoje spala tak tvrdým spánkem, že jí rána neprobudila a dál spokojeně oddychovala a ve snu naháněla zajíce...

Kotě v botě

Alexandr Řehořek, 6. C

Ráno rána jako z děla, dočista mě probudila. Co to vidím? Co se děje? V koutě se něco chvěje. Kouknu, vidím malé kotě, jak si hraje v mojí botě.

Přineslo si žluté listí a myšku co pořad piští. Chtělo si hrát někde v teple, venku není vůbec pěkně. Fouká vítr, listí letí, už nekvete žádné kvítí.

Proto jsem se zamyslel a něco jsem vymyslel. Nechám myšku i to kotě zatím bydlet v mojí botě. Snad se časem skamarádí a budou se mít rádi.

A když bude hezký den, vypustím je spolu ven. Schovávají se v hoře listí, moje bota to však jistí. Podzim, ten vždy překvapí, přátelství se neztratí.



Rozhovory

Na začátku tohoto školního roku nastoupilo na naši školu několik nových učitelů. Naši žakovští redaktori se je tedy rozhodli vyzpovídat.

Mgr. Šárka Klementová

1. Jak se vám líbí na naší škole?

Ve škole se mi moc líbí, jsem spokojená. Jsou zde skvělí lidé i děti.

2. Učila jste i na jiné škole?

Před mateřskou dovolenou jsem učila na ZŠ v Letovicích a na ZŠ v Benešově.

3. Kde jste studovala?

Po absolvování gymnázia v Boskovicích jsem studovala Pedagogickou fakultu UP v Olomouci.

4. Proč jste se rozhodla být zrovna učitelkou?

Od dětství mě toto zaměstnání lákalo.

5. Když jste chodila do školy, jaký předmět jste měla ráda a naopak?

Ve škole jsem měla ráda český jazyk, tělesnou výchovu, hudební výchovu a chemii. Nešla mi matematika a fyzika.

6. Jaká jste byla žákyně?

Jako žákyně jsem byla snaživá, zodpovědná, kamarádská, ale někdy se mi moc učít nechtělo.

7. Jak trávíte volný čas?

Volný čas trávím se svojí rodinou. Ráda chodím do divadla a na koncerty. V zimě s dětmi lyžujeme a chodíme bruslit.

8. A na závěr, jaký je váš oblíbený citát?

„Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe.“

Mgr. Kamila Dušilová

1. Jak se Vám líbí na naší škole?

Na škole se mi líbí. Mohu dělat práci, která mě baví.

2. Učila jste i na jiné škole?

V rámci praxe jsem učila i na několika školách v Brně.

3. Kde jste studovala?

Na základní školu jsem chodila devět let na „Zelenou“ a poté čtyři roky na gymnázium v Boskovicích.

4. Proč jste se rozhodla být zrovna učitelkou?

Bavila mě práce s dětmi. Učitelkou jsem chtěla být už od dětství. Nikdy mě jiné povolání ani nenapadlo.

5. Když jste chodila do školy, jaký předmět jste měla ráda a naopak?

Na základní škole jsem neměla averzi vůči žádnému předmětu. Blíže jsem měla k humanitním předmětům, u kterých jsem později zůstala. Na gymnáziu pro mě byly náročnější přírodovědné předměty (např. chemie).

6. Jaká jste byla žákyně?

Mám pocit, že je to otázka spíše pro mé učitele, než pro mě :). Myslím si, že jsem byla poctivá. Psala

jsem úkoly, učila se z hodiny na hodinu.

7. Jak trávíte volný čas?

Volného času bohužel moc nemám, ale mezi dvě věci, na které si čas snažím najít, řadím především rodinu a občas nějakou vycházku, popř. o prázdninách pěší výlet do hor.

8. A na závěr, jaký je váš oblíbený citát?

Myslím, že existuje řada moudrých citátů. Uvedu alespoň jeden: „Čiň každému tak, jako by jsi činil sám sobě.“

Mgr. Jan Komárek

1. Jak se vám líbí na naší škole?

Na naší škole se mi líbí moc – kolegové jsou skvělí a ochotní, v jídelně mi všechno chutná a žáci zlobí všude stejně, takže si nemůžu na nic stěžovat.

2. Učil jste i na jiné škole?

Ano, nejdřív jsem učil na SOŠ a SOU André Citroëna, poté jsem učil na základní škole ve Sloupě.

3. Kde jste studoval?

Kdysi dávno jsem studoval gymnázium v Jevičku, poté Univerzitu Palackého v Olomouci, pedagogickou fakultu pochopitelně. Jinak pro zajímavost, sám jsem kdysi chodil na ZŠ Boskovice Sušilova, takže se kruh uzavřel.

4. Proč jste se rozhodl být zrovna učitelem?

Zřejmě asi kvůli pocitu, že bych mohl taky svoje vědomosti předat někomu dál – když si každý žák zapamatuje alespoň zlomek učiva, bude to fajn. No a pak samozřejmě taky kvůli prázdninám.

5. Když jste chodil do školy, jaký předmět jste měl rád a naopak?

Nejraději jsem měl tzv. humanitní předměty, tedy jazyky (angličtinu a němčinu) a dějepis se společenskými vědami. Naopak nejméně jsem měl v oblíbě trio matematika, fyzika a chemie a taky to bylo na mých známkách z těchto předmětů znát.

6. Jaký jste byl žák?

Myslím, že vcelku průměrný, ani raubíř, ani šprt, nevyčínal jsem nějak výrazně ani jedním směrem.

7. Jak trávíte volný čas?

Většinou s přítelkyní nebo s rodinou, hlavně v domácí pohodě. Ptáte-li se na koničky, tak to bude převážně florbal a četba – psané slovo ještě nevynechal.

8. A na závěr, jaký je váš oblíbený citát?

„Učit se, učit se, učit se“, které zdárně doplňuje „Všeho s mírou“.

Veronika Kosíčková
a Alice Kotková, 9. D